

overstatslige og det mellemstatslige samarbejde, alt efter hvor det nu engang hører til. Vedrører reglerne grænsekontrol, vil de blive lagt ind under det overstatslige samarbejde, og vedrører de politisamarbejde, vil de blive lagt ind under det mellemstatslige samarbejde.

Under forhandlingerne om Amsterdamtraktaten har den danske holdning været klar: Det danske forbehold om, at vi deltager i samarbejdet på et mellemstatsligt grundlag, skulle opretholdes. Denne holdning er respekteret, og der er derfor i tilknytning til Amsterdamtraktaten vedtaget en protokol om Danmarks stilling i forbindelse med integrationen af Schengensamarbejdet.

Danmark vil ifølge protokollen deltage fuldt ud i det mellemstatslige samarbejde på dette område og vil fortsat være forpligtet på mellemstatsligt grundlag af de Schengenregler, der lægges ind under det overstatslige samarbejde. Danmark vil derimod ikke være forpligtet af en videreudvikling af Schengenreglerne inden for det overstatslige samarbejde, men Danmark kan inden for en periode på 6 måneder efter vedtagelse af ændrede regler beslutte selv at gennemføre de ændrede regler i sin nationale lovgivning.

Hvis Danmark beslutter ikke at følge reglerne og det samtidig skaber vanskeligheder for samarbejdet, skal Danmark og de lande diskutere passende foranstaltninger, der kan råde bod herpå.

Og hvad betyder Amsterdamtraktaten så, når det gælder samarbejdet om kriminalitetsbekæmpelsen i Europa?

Ja, Amsterdamtraktaten skal meget enkelt ses som et udtryk for et ønske om at styrke det samarbejde og gøre det mere effektivt. Og samarbejdet kommer fortsat til at koncentrere sig om forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet, og det sker ved, at der fokuseres på politisamarbejde og strafferetligt samarbejde.

Politisamarbejdet vil dels omfatte konkret samarbejde mellem politimyndighederne i de enkelte lande for at forebygge og efterforske kriminalitet og afsløre de kriminelle, dels gøre det muligt at tage fælles initiativer, f.eks. vedrørende politiuddannelse.

Derudover vil vi kunne udveksle erfaringer og evaluere forskellige efterforskningsteknikker. Har vi f.eks. i Danmark opnået gode resultater ved at gøre brug af en bestemt metode i kampen mod rockerkriminalitet, kan de andre lande naturligvis have glæde af at høre herom.

Det retlige samarbejde vil fokusere på muligheden for at yde hinanden gensidig bistand, bl.a. med henblik på udlevering af kriminelle og fuldbyrdelse af straffedomme. Og i det omfang det er nødvendigt for at forbedre samarbejdet, skal vi ligeledes sikre foreneligheden mellem reglerne i de enkelte lande, så der ikke er nogen lande, der bliver et fristed for kriminelle.

Der er endvidere i Amsterdamtraktaten lagt op til, at Europol skal kunne lette og støtte forberedelsen af fremme samordningen og gennemførelsen af efterforskning mellem medlemslandene. Europol er således tiltænkt en vis koordinerende rolle og vil i kraft af sin støttefunktion kunne yde vigtig bistand til det nationale politi.

Selve efterforskningen af kriminelle forhold vil som hidtil blive udført af politiet i medlemsstaterne. Europol vil heller ikke i fremtiden få karakter af en europæisk politimyndighed, og Europol vil ikke kunne udøve nogen form for politibeføjelser.

Sådan bør det være, og sådan er det også efter Amsterdamtraktaten. Det politimæssige og strafferetlige samarbejde vil fortsat foregå på mellemstatsligt grundlag. Det danske forbehold er derfor også på dette punkt uberørt.

Vi er allerede godt på vej til at skabe grundlaget for et fredeligere Europa, hvor der er frihed og udfoldelsesmuligheder for den enkelte, og hvor der samtidig er tryghed og sikkerhed. Vi er nået langt, men der er fortsat meget, der kan og skal gøres. Og vi skal i fællesskab klare de udfordringer, vi står over for, for samarbejde er uomgængeligt nødvendigt i et moderne samfund, der ønsker maksimal frihed og minimal kriminalitet.

Amsterdamtraktaten giver os mulighed for et mere effektivt samarbejde på de områder, jeg har omtalt her i dag, og vel at mærke på en måde, der fuldt ud tager højde for de danske ønsker og respekterer vore forbehold.

Forhandling

Formanden:

Ordføreren for forespørgerne, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Tak for besvarelsen! Men jeg synes jo ikke, ministeren kom særlig dybt ned i selve de afgørende spørgsmål: Hvor langt kan Amsterdam-